

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 4 dyrektywy 2000/60/WE⁽¹⁾ ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (ramowej dyrektywy wodnej) lub ramowa dyrektywa wodna jako taka przyznaje organizacji ochrony środowiska w postępowaniu, które nie podlega ocenie oddziaływania na środowisko na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (dyrektywy OOS), prawa, dla których ochrony przysługuje jej na podstawie art. 9 ust. 3 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, zawartej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady z dnia 17 lutego 2015 r. (konwencji z Aarhus), dostęp do postępowań administracyjnych i sądowych?

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy zgodnie z postanowieniami konwencji z Aarhus powinna istnieć możliwość podnoszenia tych praw już w postępowaniu przed organem administracyjnym, czy też wystarczy możliwość przyznania sądowej ochrony prawnej przed decyzją organu administracyjnego?
- 3) Czy jest dopuszczalne, by krajowy przepis proceduralny (§ 42 AVG) wymagał od organizacji ochrony środowiska – jak też od innych stron postępowania – podniesienia w terminie swoich zarzutów nie dopiero w skardze do sądu administracyjnego, lecz już w postępowaniu przed organami administracyjnymi, gdyż w przeciwnym razie traci ona status strony i możliwość wniesienia skargi do sądu administracyjnego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, Dz.U. L 327, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 17 grudnia 2015 r. – Ultra-Brag AG/Hauptzollamt Lörrach

(Sprawa C-679/15)

(2016/C 111/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ultra-Brag AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Lörrach

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 202 ust. 3 tiret pierwsze kodeksu celnego (rozporządzenia Rady [EWG] nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny – KC)⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że osoba prawna staje się dłużnikiem na podstawie art. 202 ust. 3 tiret pierwsze KC jako osoba wprowadzająca towar, jeżeli nielegalne wprowadzenie jest wynikiem zachowania jednego z jej pracowników, który nie jest jej ustawowym przedstawicielem, działającego w ramach swych kompetencji?

2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 202 ust. 3 tiret drugie KC należy interpretować w ten sposób, że

- a) osoba prawna (również wtedy) uczestniczy w nielegalnym wprowadzeniu, jeżeli jeden z jej pracowników, który nie jest jej ustawowym przedstawicielem, wziął udział w ramach swych kompetencji w tym wprowadzeniu oraz

b) w przypadku osób prawnych uczestniczących w nielegalnym wprowadzeniu należy brać pod uwagę w odniesieniu do subiektywnej przesłanki „jednocześnie wiedziały lub powinny były wiedzieć, że wprowadzenie to jest nielegalne” osoby fizyczne zajmujące się w osobie prawnej daną sprawą, nawet jeśli nie są one ustawowymi przedstawicielami tej osoby prawnej?

3. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na drugie pytanie prejudycjalne:

Czy art. 212a KC należy interpretować w ten sposób, że przy dokonywaniu oceny, czy zachowanie osoby zainteresowanej nosi znamiona oszustwa lub rażącego niedbalstwa należy brać pod uwagę w przypadku osoby prawnych wyłącznie zachowanie osób prawnych lub ich organów, czy też należy im przypisać zachowanie zatrudnionych przez te osoby i zajmujących się daną sprawą w ramach swych zadań osób fizycznych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Velikoj Gorici (Chorwacja) w dniu 18 grudnia 2015 r. – Vodoopskrba i odvodnja d.o.o./Željka Klafurić

(Sprawa C-686/15)

(2016/C 111/07)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Općinski sud u Velikoj Gorici (Chorwacja)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Vodoopskrba i odvodnja d.o.o.

Strona pozwana: Željka Klafurić

Pytania prejudycjalne

W jaki sposób jest w prawie Unii obliczana opłata za wodę dostarczaną do każdego mieszkania w budynkach wielorodzinnych lub do każdego domu jednorodzinnego? W jaki sposób obywatele Unii opłacają faktury dotyczące zużycia wody, a mianowicie czy płacą wyłącznie za rzeczywiste zużycie zgodnie ze wskazaniem wodomierza, czy też uiszczają ponadto inne należności lub opłaty?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno Sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 31 grudnia 2015 r. – LEK Farmaceutvska Družba d.d./Republika Slovenija.

(Sprawa C-700/15)

(2016/C 111/08)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno Sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LEK Farmaceutvska Družba d.d.

Strona pozwana: Republika Slovenii